

ŠEIMYNA

NR. 161
VI VELYKŲ
SEKMADIENIS
2025 05 25

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys

Niekada nepamiršk, kad oda raukšlėjasi, plaukai tampa žili, o dienos virsta metais...

Beį svarbiausia yra išsaugoti savo stiprybę ir ryžtą...

Kiekvieną sėkmę seka dar vienas bandymas.

Kol gyveni, jauskis gyvas...

Jeį praleidai tai, ką darei anksčiau, padaryk tai dar kartą.

Nepasiklysk gelsvose laiko nuotraukose...

Nesustok, kai visi tikisi, kad pasidusi.

Neleisk, kad stiprybė, kurią turi savyje, pradingtų...

Daryk taip, kad vietoį gailėsčio, gautum pagarbą.

Kai negali bėgti, tiesiog imk ir ženkl...

Kai negali paeiti, pasiimk lazda...

Beį niekada nesustok... (Motina Teresė)

Pasaulis laikosi ant tų žmonių, kuriems nereikia nieko aiškinti, jie viską mato ir supranta patys be žodžių... Jie turi mylinčią širdį, kurios ir klausosi. Jie visada būna vietoį ir laiku – visada ten, kur tikrai reikia.

Atėjo. Padėjo. Išklusė. Atnešė. Išgelbėjo. Įgyvendino. Sukūrė. Pataisė. Suteikė viltį. Išėjo...

Jiems nieko nereikia – nei pripažinimo, nei pinigų, nei liaupsų, nei šlovės...

Jie pasiryžę gerinti pasaulį, ir jie tai doro. Tai jų gyvenimas, toks paprastas ir labai žmoniškas... Žmoniškumas – tai tikrasis žmogaus gyvenimo grožis...

**“Jeį kas mane myli,
laikysis mano žodžio, –
sako Viešpats, –
ir mano Tėvas jį mylės;
ir mes pas jį ateisime.”**

Jn 14, 23

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

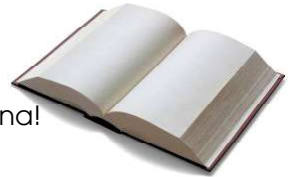
Apd 15, 1–2. 22–29; Ps 66, 2–3. 5–6 ir 8; Apr 21, 10–14. 22–23

Psalmės atliepas

Dieve, Tave tegarbina tautos, – visos tautos Tave tešlovina!

Evangelija pagal Joną (14, 23–29)

Anuo metu Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Jei kas mane myli, laikysis mano žodžio, ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir apsigyvensime. Kas manęs nemyli, mano žodžių nelaiko. O žodis, kurį girdite, ne mano, bet Tėvo, kuris yra mane siuntęs. Aš jums tai pasakiau, būdamas pas jus, o Globėjas – Šventoji Dvasia, kurį mano vardu Tėvas atsiųs, – jis išmokys jus visko ir viską primins, ką esu jums pasakęs. Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne taip aš ją duodu, kaip duoda pasaulis. Tenebūgštauja jūsų širdys ir teneliūdi! Jūs girdėjote, kaip aš pasakiau: aš iškeliu jus ir vėl grįšiu pas jus! Jei mylėtumėte mane, džiaugtumėtės, kad aš keliu jus pas Tėvą, nes Tėvas už mane aukštesnis. Ir dabar, prieš įvykstant, jums pasakiau, kad tikėtumėte, kada tai bus įvykę.“

Evangelijos komentaras:

Sunku ir kartais gėda prisipažinti, kad nepavyksta gyventi pagal Dievo žodį. Aišku, tam pasiteisinti yra begalės priežasčių – pradedant aplinkybėmis ir baigiant žmogiškuoju silpnumu. Aplinkybės – nes kažkas mums sutrukdė, mes nepajėgėme dėl kažko kito, dėl oro, ar esamos visuomenės gyvensenos savitumo – „taip visi daro“, galiausiai – dėl sveikatos, dėl mane supančių žmonių, šeimos gyvenimo, dėl to, kad nebuvo laiko, ir pan. Žmogiškasis silpnumas – nes mes nepajėgūs laikytis Dievo žodžio, Jo įsakymų, o be to, juk kiti dar blogesni už mane, kiek pasaulyje yra blogio, o ką aš padariau labai blogo palyginus su tais ir anais? Ir t. t., ir tuose visuose žodžiuose ir pasiteisinimuose jaučiu, kaip Dievas man taip tyliai sako: tau vieno dalyko trūksta – meilės. Ir kaip sunku tai pripažinti – protas kovoja iš paskutiniųjų, stengdamas įrodyti, kad Jis klysta: juk kasdien meldiesi, stengiesi gerai atlikti pareigas, padėti kitam, būti nuoširdus, geras, užjausti, priimti kitą, išklaisyti... Ir tik vėliau pastebi, kad visa tai darai gal iš įpročio, gal iš pareigos, bet... ne visada iš meilės. Iš pareigos – stengdamasis būti geru žmogui savo ir kitų akyse, kad būtų rami sąžinė, kad darytum taip, kaip iš tavęs reikalaujama. Bet kaip tada su ta meile, apie kurią daugybę kartų girdėjau, ir vėl naujai išgirstu ar pajuntu klausimą apie tai?

Manau, kad didžiausią sunkumą mylėti ar gyventi priimant ir dovanojant meilę sukelia tai, jog esu pripratęs matuoti gyvenimą nuveiktais darbais, pasiektais rezultatais, bet ne – kiek mylėjau ar priėmiau meilę. Dievo požiūris skiriasi nuo mano... Jis, manau, žiūri į tai, kiek širdies tuose dalykuose įdėta, o ne kiek mes sugebame per dieną atlikti darbų. Kitaip sakant, jei mes sakome, kad Dievas yra Meilė, tai kiek mes įdedame meilės, kad ir į patį mažiausią darbą, tiek įdedame Dievo. Taip, šventumas yra ne stulbinamai milžiniški darbai, atlikti per gyvenimą, bet mažuose darbuose įdėta stulbinamai didelė meilė.

Šiandien mylėti neapsimoka, nes iš to, kaip žmonės sako: „sotus nebūsi“. Daug lengviau pasodinti medį, pastatyti namą (ar bažnyčią) negu mylėti šalia esantį žmogų. Ir yra didelė pagunda eiti didelių siekių keliu, nes tokiu atveju matosi tavo darbai visiems žmonėms, o jei tu eini meilės keliu ir bandai keisti žmonių širdis ir jas traukti Dievop, tai šitas dalykas bus neregimas, ir rezultatų ne visada greitai sulauksi.

Pavyzdžiui, priimti ramybę ir ją dalintis taip, kaip Dievas dalinasi. Juk tai nėra lengva, paprasta... Kur kas lengviau visą dieną užsiimti įprastu darbu, kuriame nėra savęs dovanojimo kitam. Mylėti – yra priimti ir dovanoji. Todėl čia yra reikalingas Tas, kuris tai nuolat daro, draugystė su Juo, sutapimas su Juo. Toks Jo – Dievo kasdieninis darbas.

Jei darysime kad ir mažus darbus, į juos įdėsime savo meilės tiek, kiek jos turime, tai būkime tikri, kad šalia bus ir Jis – Globėjas, tiesiog apsigyvens mumyse. Tada mes kartu su Juo dalinsimės ramybe ir meile, ir visu tuo, kuo kartu su Juo esame pilni.

Kas ir kokia yra DRAUGYSTĖ?

Draugystė su Jėzumi – ar tai įmanoma?

Draugystė su Jėzumi atskleidžia mums save ir kitą žmogų, o draugystė Jėzuje tampa mums pažinimo vienas kito šaltiniu. Jei stengiuosi atsiliepti į tą draugystę, kurią Jėzus mums duoda: gyventi Jo žodžiu, vykdyti Jo Valią, tokiu būdu aš pats labiau suprantu, kas aš pats esu, suprantu, kam esu pašauktas ir kaip įvykdyti tą misiją – savo gyvenimo projektą. Draugystėje pažįstu save, bet labiau pažįstu ir kitus, nes meilė leidžia man pažinti kitą. Draugystė tampa mokykla, kurioje galime pažinti vieni kitus. Tačiau draugystėje pasitaiko ir sunkumų, kai pradėdame nebesuprasti vieni kitų. Tai atsitinka mūsų santykiuose ir su Jėzumi, ir su kitais bičiuliais. Kartais nebesuprantu, ko Jėzus nori iš manęs. Arba nebesuprantu, kodėl draugas su manimi taip elgiasi. Kaip turėtume išgyventi tai? Kai yra sunkumų tarp draugų, jie kyla ne dėl to, kad yra didelės problemos, bet dėl to, kad meilė tarp draugų sumažėjo. Mus atitolina meilės trūkumas. Tokiose situacijose reikia augti tarpusavio meilėje – dosnėje, palankume vienas kitam. Reikia pirma pasakyti – aš tave myliu labiau nei tūs sunkumai, kuriuos išgyvename. Tai yra proga dar labiau mylėti. Taip daro Jėzus: kuo labiau mes nuo Jo atsitoliname, tuo jis yra arčiau mūsų, mus labiau myli. Jis mūsų nemylti mažiau dėl to, kad mes Jį mažiau mylime. Kai mes Jį mylime mažiau, Jis už mus atiduoda savo gyvybę. Draugystėje išgyvenami sunkumai jos nesumažina, bet ją padidina. Taip atsitinka su sąlyga, kad stengiamasi toliau mylėti.

Meilės pilnatvė ateina tik iš Dievo. Meilė, kuri išgyvenama tarp kūrinių, niekada nebus tokia didelė, kaip išgyvenama su Dievu. Draugaujant labai svarbu tai atsimiti: draugas nori man viską duoti, bet negali. Nes viskas gali ateiti tik iš Dievo. Ir todėl Šventasis Raštas sako: „Nelaimingas tas, kuris pasitiki žmogumi.“

Kiekvienas mūsų yra kaip mėnulis – turime šviesiąją ir tamsiąją pusę. Paprastai mes kitiems rodome savo šviesiąją pusę. Tam tikrose aplinkybėse ateina tie momentai, kai atsiskleidžia mūsų tie slaptieji aspektai, tamsioji pusė – mąstymo elgesio būdai, kurių iš mūsų nelaukė aplinkiniai. Kuo tas žmogus yra brangesnis, tuo ir ta kančia yra didesnė. Tokiais atvejais reikia žvelgti į Jėzaus draugystę su mumis. Jėzus išlieka draugu ir atleidžia mums nuodėmes, kai jo negerbiame, kai skaudinam, Jis lieka ištikimas, kai mes Jį paliekame. Myli mus daugiau, kai mes Jį mylime mažiau. Ir mes draugystėje turime praktikuoti šiuos evangelinius metodus: meilę, kuri atleidžia, meilę, kuri pradeda iš naujo, meilę, kuri išlieka ištikima. Tarpasmeniniuose santykiuose gailėstingumas yra kaip oras. Uždūstama tada, kai trūksta oro, taip ir draugystė užges, kai trūksta gailėstingumo. Gailėstingumas – tai meilė, kuri nepavargsta mylėti. O kitras draugas – niekada nepasiduoda. Kiekviena pasėta meilė kažkada pražys – gražins tą draugystę, kuri atrodė prarasta.

Savo širdyje turime Dievo meilę, tai yra meilė, kuria Jėzus mus myli, dėl kurios mus vadina draugais. Meilė, kuri mums duota, kurią norime išvystyti, yra dieviškosios kilmės. Man neįmanoma mylėti kaip myli Jėzus, bet Jis duoda tą galimybę per savo Malonę. Tik per Jėzaus meilę galime kurti tas tvirtas draugystes, kurių trokštame. Mylime tą pačią meilę, kurią gauname iš Jėzaus. Todėl mus palaikanti meilė ateina iš Jėzaus. Krikščioniška meilė kyla iš tikėjimo Dievo Meile. Galiu eiti pirmyn, nes tikiu, kad Dievas palaiko mane savo Meile.

Krikščioniška draugystė visada yra augimo patirtis, ji visada plečiasi. Kad augtum reikia ir pavargti. Todėl nėra augimo be askezės, be įsipareigojimo. Ir nėra draugystės be broliško perspėjimo. Tai yra parodymas tavo ribų ir abipusis noras jas peraugti. Čia labai svarbu būti atviram priimti šias pastabas. Gražiausi draugystės momentai yra tie, kai kitas tau padeda tapti savimi, augti, peržengti tavo trūkumus, ribas. Krikščioniška draugystė turi Kristaus savybes. Kristus myli visus, tad krikščioniška draugystė – atvira visiems. Tai nėra draugystė, kuri uždarytų mus siaurame rate. Kuo stipresnė draugystė tarp mūsų, tuo labiau esame kviečiami ją nešti kitiems, pasitarnauti kitiems.

Ateinantį sekmadienį švęsime Jėzaus žengimą į dangų (Šeštines). Taip pat švęsime – Tėčio dieną. Būsime su savo tėčiais, juos sveikindami, jais džiaugdamiesi, nes jie – mūsų gyvenimo didžiausias ramstis, kaip pamatas.

Švč. M. Marijos apsilankymo pas Elzbietą šventė Viršužiglyje

Šiandien, 13 val., Viršužiglio Šv. Onos bažnyčioje, švenčiame dvasinę šventę – Švč. M. Marijos apsilankymą pas Elzbietą.

Šią dvasinę šventę švenčiame kartu su šeimomis, kurios pasiruošę su savo vaikais švęsti ir savo pirmą Komuniją.

Norisi, kad ši pirmą vasariška šventė nudžiugintų visas mūsų parapijos šeimas, kad visi susiję džiaugtumės bendrystėje. Tad kaip visad po visų apeigų – pasibūsime agapėje, be skubėjimo pabendrausime ir prie vaišių stalo.

Svarbu! Šlienavos bažnyčioje šiandien ir ateinantį sekmadienį (birželio 1 d.) Eucharistija bus švenčiama tik 9 val.

Švč. M. Marijos apsilankymo pas Elzbietą šventė, Tėčio diena Šlienavoje

Birželio 1 d., 9 val., Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo bažnyčioje švęsime parapijos dvasinę, bažnyčios vardo šventę – Švč. M. Marijos apsilankymą pas Elzbietą.

Šią dvasinę šventę švęsime kartu su savo tėčiais, kuriuos sveikinsime ir jais džiaugsimės, kad juos turime. Šioj dieną pasakykime savo tėčiui "Ačiū". Kad ir kur jis būtų – kartu, šalia, ar Amžinybėje, – tegu jis išgirsta iš mūsų padėką, ir tepajunta pasidžiaugimą iš savo vaiko.

Kadangi vyksta bažnyčios perstatymo darbai, eucharistinės procesijos neplanuojame... Po Eucharistijos šventimo – pasibūsime visi kartu prie vaišių. Tad rinkimės šventei ir kartu ją švęskime mūsų laikinoje, tačiau labai jaukioje ir šeimyniškoje, bažnyčioje!

Pirmosios Komunijos šventės Viršužiglio bažnyčioje

Šiais metais šeimų, kartu su vaikais, Komunijos šventės švenčiame net keturiose dienose. Kadangi Šlienavos bažnyčioje pradėjome rekonstrukcijos (perstatymo) darbus, ir pradėjome bažnyčios pastato išmontavimo-griovimo darbus, todėl visas šventes esame suplanavę švęsti Viršužiglio bažnyčioje.

Šeimų pirmos Komunijos šventės švenčiamos: gegužės 24 d., gegužės 25 d., gegužės 31 d. ir birželio 1 d. Visas šventines dienas Eucharistija (Viršužiglio bažnyčioje) bus švenčiama 13 val. kartu su šeimomis, kurių vaikai pirmą kartą pilnai dalyvaus Eucharistijos šventime – Komunijoje – bendrystėje su visais susirinkusiais ir pačiu Jėzumi, priimant Jį duonos ir vyno pavidale.

Gegužės 25 d. ir birželio 1 d., Šlienavos bažnyčioje, Eucharistija bus švenčiama tik 9 val.

Visi kartu švęskime Komunijos šventę su jauniaisiais mūsų bažnyčios žmogeliukais, jais pasidžiaugdami ir save pačius pristatydami – esančius mūsų bažnyčios žmones.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.